

произлазя това. За това мисля добръ ще направя като призовавамъ вникваніето на нѣкои по опытни лица за да се прѣгледа отново тая фраза и да се изкара правото на явѣ“ („Право“, год. 5, бр. 3 отъ 16.ІІІ. 1870).³⁷ — Тая дописка ясно говори за интереса и участието на Чинтуловъ въ черковния въпросъ, въ мирнитѣ завоевания на българския народъ.

Слѣдъ издаването на фермана приврѣмениятъ съвѣтъ въ Цариградъ изработи проектъ за екзархийския уставъ, а въ 1871 се свика въ Орта-къой първиятъ български народенъ съборъ за разглеждане и приемане на приготвения проектъ. На тоя съборъ Чинтуловъ е билъ прѣдставителъ отъ Сливенско. Като се има прѣдъ очи начина, по който сж били избрани прѣдставителитѣ на събора, трѣбва да се признае на Чинтуловъ първенствуваща дѣйность въ сливенското движение прѣзъ врѣме на черковната борба.³⁸ Той е билъ избранъ отъ Сливенъ, Ямболъ, Казълъ-Агачъ и Карнобать. Въ Сливенъ е получилъ потребнитѣ свѣденія и наставления отъ черковната община; тя го снабдила съ пари за два мѣсеца — 50 лири — и той заминалъ прѣзъ януари 1871 за Цариградъ, дѣто пристигналъ въ края на сжщия мѣсець и веднага съобщилъ на сливенци за пристигането си. Съ тѣхъ той редовно води прѣписка и ги увѣдомява за работата на събора въ Орта-къой. Въ пжрвото отъ запазенитѣ писма — отъ 9.ІІ. 1871 — той съобщава, че смѣсениятъ приврѣмениятъ съвѣтъ заедно съ пристигналитѣ вече прѣдставители избралъ една комисия, въ която влизалъ и той, Чинтуловъ, за да стѣкми единъ „регламентъ“, по който да се води събора въ разискванията си. Въ нѣколко заседания тоя регламентъ билъ съставенъ и билъ даденъ на смѣсената комисия, която въ двѣтри прѣдварителни заседания го разисквала до пристигането на другитѣ прѣдставители (Арх. Гр. № 309). Отъ това писмо се вижда, съ какво довѣрие сж се отнесли въ Цариградъ къмъ Чинтуловъ, щомъ сж го избрали въ комисията. По-нататкъ, въ писмото си отъ 23.ІІ. той обяснява на сливенци подигравката на Славейковъ въ „Македония“ за народнитѣ прѣдставители; тя била извикана отъ това, че приврѣменията комисия влѣзла въ събора съ права на гласуване. Чинтуловъ защитава комисията, като казва, че и безъ това патриката наричалъ събора „самозвана сбирщина“, а „Македония“ иска и прѣдставителъ на ца-